

Gierzwaluwen en Muiltjes. Bij een bezoek aan Bergen op Zoom in de voorgaande week bleken de paden langs een nieuw gebouw huisje aan den Halsterschen weg (tegenover een oude bierbrouwerij) bedekt te zijn met oester- en *Crepidula*-schelpen (afkomstig uit Tholen).

Eenige aandacht wijzend aan de thuiskomst van onder de daklijst broedende gierzwaluwen (die zich in de loop der jaren in onze laan sterk hebben vermeerderd) bemerk ik, dat de twee leden van het paar *niet tegelijk* thuis komen. Eén ervan komt pas thuis als het bijna donker is, meestal een half uur of nog meer, later dan het andere. Is de laatkomer het mannetje, waarvan beweerd wordt dat het 's nachts doorvliegt?

Amersfoort.

D. G. J. BELTEN.

Pluimhyacinth. Van den heer A. Vis te Wormerveer, vernam ik het volgende: „Een paar jaar geleden heb ik in het Egmonder duin een mij onbekende, maar opvallende plant gevonden, die ik met behulp van een plaatselijk onderwijzer identificeerde als: Pluimhyacint, *Muscari comosum* L. Heukels 1909 zegt: gekweekt, een enkele maal bij Den Haag en Amsterdam verwilderd. In de latere uitgaven van Heukels schijnt hij niet meer voor te komen. Op het oogblik (9 Juli 1939) staat hij weer in vollen bloei”.

Bilthoven.

H. VAN HARENCARSPER.

In de laatste jaren zijn weer herhaaldelijk nieuwe vindplaatsen van de Pluimhyacint in de Hollandsche duinen bekend geworden. Het is altijd nog niet zeker of deze plant hier te lande alleen verwilderd is (uit fazantenvoer) of toch echt wild.

J. Hs.

Kuifeend broedend op Voorne. Eergisteren ontmoette ik een kuifeend met zeven jongen op weg naar mijn vijver en vermoedelijk vluchtend door gebrek aan water in het „Breede Water”.

Ten tweeden male het bewijs van werkelijk gebroed hebben.

Rotterdam, 18 Juli 1939.

J. VAN HOEY SMITH.

Eenige plantenwaarnemingen. Onlangs vond ik 'n vreemd gevormde bloem, op een overigens normale plant van *Pedicularis palustris*. Toen ik het plantje vond was maar een enkele bloem meer open; de overige waren ofwel verwelkt ofwel verdroogd op de plant aanwezig. Het interessante van de zaak is dat alle verwelkte bloemen de typische vorm, eigen aan het kartelblad bezaten, terwijl de topbloem heelemaal anders gevormd was. In plaats van de eigenaardige scheve bloemen, die sterk doen denken aan echte lipbloemen (Geill. Flora v. H. H. & T. p. 856) had de bloem, aan een tamelijk lange kelk vier opengespreide kroonbladen, waarboven, en wel vrij hoog, 4 meeldraden uitstaken. Wat verder de kleur betreft, deze was gewoon. Het ware wel interessant te weten, of deze vorm meer voorkomt en onder welke invloed deze vervorming tot stand zou komen.

Dit jaar vond ik reeds op verschillende plaatsen de Gaspeldoorn, heelemaal dood, waarschijnlijk door de sterke vorst van laatstgeleden winter. Is dit algemeen of enkel plaatselijk? Kortgeleden vond ik typisch gevormde bloemen van de Vogelmelk. Van de 6 kroonbladen waren er 3 normaal gevormd, terwijl de 3 andere 'n overgang vormden tusschen meeldraad en kroonblad. Bij volle zon waren de 6 kroonbladen normaal opengespreid; de top van de 3 overgangsvormen, die regelmatig verspreid waren tusschen de normale kroonbladen, vertoonden van de top uitgaande naar het midden toe gele halfgevormde stuifmeelhokjes. Van het midden naar de voet toe verbreedde het blad tot op ongeveer normale grootte en met de gewone witte kleur. Komt deze afwijking wel meer voor?

Turnhout, België. St. Jozefscollege.

M. CALLENS.

Dat Kartelblad alzijdig symmetrische bloemen maakt heb ik nog nooit gezien. Dit verschijnsel komt in de Helmkruidfamilie echter dikwijls voor o.a. bij Vingerhoedskruid en Leeuwebek (peloriën).

Bij ons is de Gaspeldoorn in December wel bevroren, maar herstelt zich vrijwel overal.

Die meeldraden-bloembladen-historie bij Vogelmelk is wel interessant. Moeten we weer eens op letten. Bij de knikkende is meer kans dan bij de schermdragende.

T.

Makheid van een Wilde Eend. Een eend had dit jaar als nestplaats uitgekozen een plekje, we zouden zeggen, wel zoo dom mogelijk in de wegberm vlak aan den grooten weg; weliswaar iets verscholen in het hooge gras maar toch zóó voor ieder te zien. Daarbij komt op dat punt de weg van de buurtschap op den grooten weg uit. Dus den geheelen dag geloop, gedraaf, het af en aanrijden van wagens en auto's. Ze zat daar op twaalf eieren. 't Kon niet lang geheim blijven, de kinderen hoewel géén er aan dacht om het nest te verstoren, konden zelden hun nieuwsgierigheid bedwingen, en dikwijls hingen er dan vijf, zes kopjes boven ons moedertje. Ze trok er zich schijnbaar weinig van aan en onze vurige wensch, dat ze haar kroost zou mogen aanschouwen, werd vervuld. Met 12 „pieken” zagen we haar op een morgen rond